

STRUKTŪRA UN ORNAMENTS

Dip.-Ing. Paulgerd Fesberg,
Wesbaden

* Studija ištver dažas būtiskas nodalās no apjo-
negas ekijas ar šādu
pašu nosaukumu. Pēc ievē-
les priekšroku ņēma rīcī
un frāses mēģlī aspekt
salīdzinājumā ar tām
plašajām tēlojumām, kas
strukturā un ornamentu redz
sakarībā ar frāses struktū-
rāciju. *

1. SISTĒMA UN ORNATS

Kopējā definīcija spēkā
sistēma un ornats ir
ekstremās jēdriņa pozīcija
strukturā un ornamentā.
Sistēma ir "elementu dau-

-2-
skums un relāciju daudkums,
kas patērē starp elementiem,
definē Georgs Klauslī. Sistē-
mu nosauca elementu atkārtē-
vienam no stā un caur
to konstitū to noslēgtību 1).

1) Sistēmai ir principi un metode
* Līdzīgi rodas subjektīvu domu
rēde, kas arvien sašūdušas
politītu sistēmu, ideoloģītu
nēšīvi un ornātā, kam
"uzrocin zem talāru" sim-
bols gora nēšīvei *

Ornāt ir rota ~~patē,~~
decor, ierakojums, amata tējs
un simbols sistēmas noteiktā
noslēgtībā.

Sistēmas un ornāta nodē-
vāšana (Verfestigung, Verkrus-
fung) var notikt tādā caur
pārkatēlu atkārtand, caur
strukturā un ornātā. Struc-
tūra nosauca sistēmas organi-
zāciju, ornamentu konkrēto
for cārtību.

Sistēmas utvaros elementu un
relāciju noslēgtība afīrakē,
dinamiskā strukturā elementu
relāciju veidus vīru zem
stā ~~pa~~ mainīgā relāciju
saiētībā. Tas ved uz vārdu
"structura" jēdriņtu saturu,
lat. kopaiētība, stāpāstība,
kas beigā tūc saucā par
utvāri. Šis tam vēl vārds "Struc-
tūra" ~~atpoguļo~~ ^{satur} darfību, sāt-
tību, stāp. savienotānu, sāt-
sātā noslēgtānu, un sāt-
atpoguļo jaunā jēdriņa
saturu, ko patēpina frāses
strukturālioms. "Structurā-
lioms ir... būtībā darfība,
kas nosime likumsakarīgu
noteiktā sāt-~~to~~ sāt-
gavīgo operāciju: var runāt
par strukturālo darfību, kā
runāt par sāt-~~to~~ darfību, "L2] kas strukturā
strukturālioma sāt-~~to~~

FERDINANDAM DE SAUSSURE UN CLAUDE
LEVI-STRAUSS ir sistēma, kas
katrā daļā caur savu kolektīvu
savu iekšējo atkārtību, pārcēji
un dferenēu vērtībā noteiktā,
caur ko afīrakēto ~~de~~
nēšīvi darfīguma relāciju sāt-
to.

Ornāt ir rota, patērē
patē priekš sevis, topat kā
kronim un septerim ne-
vajag nēšīju. Ornāt stā
kā simbols nosimes noslēgtā
lētā, sistēmātiskās rotā,
n valst, septero un
lētās parārtotā vīrnānu-
fīmā.

Ornamenta sāt-~~to~~ pārcē
ir atvērt. Tas nav ~~stā~~
stā sevis pārcē dēl, bet gar
novāda uz tēdā, kas patērē
sāt-~~to~~ vīrnā. pārcē. ~~stā~~
Sāt-~~to~~ pārcē pārcē
vīrnā atvērtā

* 2) Kristiāns Erenfels 1932. g.
izvirzija izveides kvalitātes
jēdzienu. Erenfels izgāja no 2
izveides kvalitātes elementiem,
no horisēm, notikuma gaitas,
kā melodijas, kā kustība dejā
un
no stāvokļa, kam acimredzīn
harmonijs, kopiskais mūziķis.

Tas ir tas pats ko strukturalisti
tagad atkal atzina kā diahronu,
laikā ejosu, uz kā sinkronu,
laikā stāvosi. Tādas homoloģijas
pārpilnības parādījās, kas orna-
menta un struktūras saistību
padarīja uzskatāmu.

Savstarpējās parādīšanos unamer
atvērti un vai tikt arvien no
jauna struktūrēt. Tādejādi
ornamenta elst par 25m,
kas saucēto pasaules pa-
rādīšas, attiecīgas-sakarības
slāp to kas apsmē un to,
kas tūk apsmēt, vai cū
slāp apsmējošo, numerētāji
lapsmētāji/signifikantu un
apsmēto, signifikātu redzēt
un ved struktūrētāji
terminoloģijā.

Ornārais nosme rotājošo, tas
ir darbs, kas ved uz ornamentu.

Ordināram ir tā pati
vārda celms un nosauk-
ums kārtotāms un kārtību.
«Ornamenta izpausis kārt-
josa, likumtārga izveides
kvalitāte», apstiprina Jürgen
Claustris, «kas var tikt
analizēta ^{caur} matemātiskā
struktūrā, kā simetrija»
* 2) un secina,

«Ornamenta tātad ir struktū-
ras izveides kvalitāte»,
ar to loks slāp struktūru
un ornamentu ir noslēgt
kā slāp formas un tādu,
slāp izpausmi un nosmi.

2. ORNAMENTS

2.1. Ornamenta ir mris

Ornamenta ir nolemts nosie-
gumam, visa modernā
smalkais tēls, pēc Adolfa
Loos atstāt nosēta:

«Ornamenta un rotējums»
tā saucas kāds pamflets,
kas tūko no savas pūkšān
tajētīm denotētās intātes
tā arhitektūru patētiskā
pasūtīvā pasaulē:
«Modernais cilvēks, kas
sevi šetovē (ar to saprotā
kēno cū kā vēr to, kas
līto ornamentu) ir nosēk-

risis vai deģenerēt... mēs
esam uvarējuši ornamentu,
mēs esam iekšēju
plāgu bezornamentālismu...
Tāko ornamentu nav nosēdēn-
ku redzēt, rotējums nodē-
rēt saur, ca tas ir tējis
cilvēku veselībai, nacionā-
lajam ~~meta~~ spānūvam
lopekam? un tātad ar
tā kulturātai attēstīti».

Get repūcissams un pamā-
coti citētāji Adolfa Loosa
vaxstis atstāt tākū, jo
pēc tūko parstāms
teikumā par bezorna-
mentālisma un rotējuma
nāk kāda abrotēti
reparētāma vīzija:
«Redzams juvu u laiku,
kur mēs sagaidā pilnīja
kā Cionas svētā pilseta,

kas ir defekta galvaspilsēta
 Otrā ir las un pilsētas
 spēdes nā jalti mēri.
 Tād jās pilnība."

Dramatisks augstuma pārē
 varstas vidē imirdzas mēri
 ainsā:
 kā jalti mēri,
 kā Ciona, mēta pilsēta,
 kā defekta galvaspilsēta.
 An to atiegti mēri, kas no
 jaltā mirdzas lēde pat
 defektim, sistēma, neprotama.
 ība an nošmēm pārba-
 gāti pildita, klīst redzami,
 ais tā jau jaun ornamentu,
 kas ideāl struktūras
 ornamentu. Gūtātais klīst
 deivs, identifikācija spējams,
 laimība ved uz pilnību.
 Trečjam norādīgajam
 ornamentam tiek pretita-

Un ornamentāli bija arī
 vīri: kristolotvair - Bruno
 Taut, Wassili Luckardt,
 vai organiski - Hans
 Scheroun, Erich Mendel-
 son vai Hans Finsterlin,
 lai caur jādēm ne vīri
 gariem, jēdēmāiem inko-
 jumiem istas drošu.

Tas kas dē godu sērumā
 vīplauka miltu impulsos,
 renera augļus. Ideālistu
 genitāis atvīsinājās
 racionāli rētajs un
 nonāca strupētā, kur
 to jādēm atvīl modernā
 arhitektūra.

Atvērta celš par ornamentu
 un jaunā mēru sērumā
 mēģinājums, vai tāies mēru
 ceris un spēju? Atvīlde
 nav spējama, nav šo jau-

lēt jaunā ornamentu. Ornamentu
 ir mēris.

22. Lai dēivā jaunāis
 ornaments

"Katrā formā ir aprites,
 rotējums, piem. aplis, para-
 bola, spirāle, vārdā, taitn-
 stūris, trijstūris, vāgnes"
 raksta [Paul Gösch
 [4] un citur: "Celtne ir
 attēls un vāgnes svēciņš,
 vāgņveids ir tās aprites,
 kas septiņus svēti sacītijs
 tur 3 sēstas vārdā!"

Uzplaukst apbrastā arh-
 tēktūra, kristolotvair un orga-
 niska, matemātiska un
 geometriska, caur un
 cauri ornamentāla, "crotu
 un maītlu tīnforija un
 tajā atvērta afi - s'fuk-
 sūra un ornamentu.

tējumu jēdomā.

3. "Laurea teorija"

"Divi maīstokā trijstūri"
 atvāda kopā, divi taitn-
 lēnā trijstūri, mērvārdā
 dalīnas, no kurām cēlas
 pasaule, kosmos un vītku.

Jā apīgelis Plato
 sarunā Starp Jocrōky

un Timaios. un no tēm snail-
 tajom trijstūriem an hipotens-
 zām savēnētā, trīs kārsetā
 un centra punktā saturētā
 kopā, cēlas vārdā sēru
 trijstūri un no to iēnse
 tetraedra, octaedra un ikosa-
 edra. Tās vārdā cēti
 vārdā mēlu trijstūri kopā
 oēdo kvadrātu un sēri
 kvadrātā kufu. Kufam
 ir zeme, tetraedrām - uguns,

oktaedram - vides, ikascedram -
gasts. Soli pa solim Platon /
Timaios no sime attētijs
pasaules un kosmosa aiņu,
kam viņi piederēja vēl
pūsto ķermeņi, dodekaedru,
diapadomīt laukumu no regu-
lāriem pūstiem, tās attēlts
kosmos, divtā pasaule.

5. att. Platona ķermeņi

votēis

Tas ir pārstādēti / un tad
atkal saprotami, kad viens
no parastākajiem daļes
zinātniekiem un atomistiem,
Verners Heisenbergs, savas
divas attēlīgas līniju seris
grāmata "Daļa un veslais"
iegriezīs Timaiosā valodā.
Sī grāmata sākas ar
abstraktu vārdu ar otru,

repētiku, bet sakāvēti lo-
ģismu kā solnīkus un
mēlētājs un fids ar u-
kōtrīna atūru, ka pasaule
subvēta no elementārdā-
līām, to simetrijām, kom-
plementāru pūstiem alter-
nativām, ne no materiāla,
bet gan kā subtila afīkai-
ājs, kas tūpat tūci kā
attēl attēls, kā Timaiosā
trijstūris var kļūt.

No ierīvējās pūd-
es kosmosa, ka ar
daļes zinātniekiem var ierīvēt
vīdēti lūtu stāvot un
saturu kā mīta ar fil-
dēm un vīdētiem. Daļes
zinātnieki atīpas un nīstīti
bīstī suate seskaras kā
di vīstīti des pūst-
mes vīdē.

Kad ar sī grāmata ir no-
vīdēti, ka Ptolemājs
mācīja par planētu
attēlītiem un vīdētiem par
Nūtoja kvantītijs mīdē-
ti un, ka gotīti vīdēti
augu suate ir tūdēti un
Dāvīna teorijas, tad kos-
mosā sēkītijs: afīkai-
tā jōdītijs idejas pūta
savas komplementāras
attēlītijs, vīdētijs, nīstī-
tijs domā.

Un sījs pūdēti vīdēti,
lauka teorija ēvēm grō-
māto centrālo vīdētijs
no atomātijs struktūras
kā "un tētijs" "kā spēki
vīdētijs simetrijas īvītijs",
"kā otru atomu savīdētijs
vīdētijs", vīdētijs "vīdētijs
lauka teorija", ka lauka

vīdētijs, ka divus vīdē-
vīdētijs, vīdētijs vīdētijs vīdētijs
vīdētijs alternatīvis
vīdētijs tū gatavītijs.
No divtēm ierīvēti vīdētijs
jauns, tūtai un vīdētijs
to Timaiosā vīdētijs
atkal ierīvētijs.

Tūtai domātijs
vīdētijs vīdētijs un to, lai
pūvītijs un gīvītijs
vīdētijs-tūtijs, vīdētijs
pūvītijs vīdētijs un mo-
dētijs struktūras daļes
vīdētijs vīdētijs un
pūvītijs un pūvītijs.

Valters Netšs vīdē-
mōvas vīdētijs, vīdētijs &
vīdētijs, vīdētijs savīdētijs
vīdētijs pūvītijs vīdētijs to-
pat saue par "lauka te-
vīdētijs". vīdētijs vīdētijs

abu šo jēdziena lētāno
pārveidi nāca piepildīt un
gribēt, no tēlainas do-
māšanas.

Protī, nav platoniska,
tāpatlenta trijstūra un kipo-
lēnu, kas ir diezgan
kā mazā - īsās katē.

Netsch šim par pamatu
savai lauka teorijai, vēst-
sone, tāpatlenta trijstūrī
no purwadvēta alterna-
tīvo lielumi $1/2 a^2$ un $1/2$
($a \sqrt{2}$), kārtot atkal
jaunas daudzkārtības vad-
rības veido (n^2 un
 $n \sqrt{2}$) un trijstūrī, 90°
viena pret otru pārveid-
trijstūrus, kas pārveid-
un Grassmann lauj
vairākas jaunas augstākas
Grassmanna ģeometriskā
strukturām.

Tas bija viņš no pirmajām
Netsches lauka teorijas
fāzēm, došādā plona
sistēmā no būsīgām teor-
rijām attīstīti. Turpmā-
kā attīstība vāda divu
veidu kvadrātu rotāciju,
izmēru vienā virzienā, 90°
viena pret otru pārveid.

Tādējādi paveikta 12-
laukuma lēda Keplera
ģeometrija, kur kvadrāt
pārveid-
viena, trijstūrī var tikt
rotācijā kustībā, iespējama
virve manipulācija, kas
ved pie virves diferen-
cētā plona virvejumā
leī varētu uzskatīt stur-
tūras no būsīgām ele-
mentāriem. Elementārdaļu
vēstul-
vēstul-
vēstul-

produktīvanā tehnika un
un konstruktīvo racionā-
līzāciju, vienātas lēda a-
to uel Čukoga tūdas tra-
dīcijas. Ģeometrijas sistēmā-
tīva klēt par būsīgu
formu valodu. Teorētiskā
mēģinājums un plona
figūru rezultātā, plona,
telpiskā un konstruktīvo
formu valoda klēt aptur
pilnīgi jaunu pasauli, kas
ģeometā no regulāru ģeomet-
rīzīm laukumām, kas spē-
sca nebeidzamas ornamen-
tā, un kristalizācijas rui-
dojas par konfigurācijām
un augstāku figūram, rotā-
ja (līzīmu) citām pārveid-
pārveid-
pārveid-

Spēle Čukoga plona
tūpinās telpā un saģe-
nā (koncentrējot par telpi-
kīm modelēm un augstā
abstrācijā grādu no vir-
kas puses, šit ar no
otra puses ar virveju
ar pildīti ar kompleksu
monogēfīmu attīstīšanu
kas tad klēt par stur-
tūzīm ģeometriskā, socio-
kulturālām un tūp-
ikno (līzīmu) - vācīvo spē-
modelos.

Salīdzinot ar tradicio-
nālo Čukoga tūdu, kas
pieder klavīzās domes
un formas valodā celtnes,
Netsch ar lauka teoriju
iet tālāk. Elementārā
balsta un reģijāzveidē,
līzīmu, tūdas un grīdā,

noslēgtība un transparence
 kontekstā elementu vajadzības
 [Uitēns v. d. Roke] kvadrāts
 un taisnstūra geometrija
 kā Eiklīda rīcības rīcības
 vajadzības persona,
 pacēlas un stils, kvadrāts
 vārdi ~~sevi~~ izsmē, sevi pati
 sev. [Netsch] dodas ~~uz~~
 nosaukti neposrotam
 geometrija disprešu līniju,
 papildināt atgriešanās re-
 tanst un atvērtā domā
 savas aptverošo dimensiju
 ar geometriju un matemātiku,
 ar proporciju, harmoniju,
 t.i. mēru un kārtību. Šāda
 atgriešanās un atnīva ¹²
~~stājas~~ kā ja gāzītu krātuve,
 kas nodarīt to visu izman-
 tāna un izpētī.

Šā semantiskā attēlu
 sešbu, kā tas redzams no

Heisenberga, ir pārņemts līdz
 2000 gadu laikā, t.i.
 no antīkās līdz tagadnei.
 Līdz ar to atgriešam redzes
 loks ar klūdām, kas ^{kur}
 līdus domā celtnes tēlu
 lokus. Vēl no tām ^{kur}
 filiāļu loks (arha) "Harmo-
 nija" "Harmonice
 mundi", no kurām par
 pasauli harmoniju, kur
 [Johannes Kepler] 1619.7.

Harmoniskā pasaulē, saci-
 vību ļauj ne tikai samārt,
 bet arī padziedēt, un pēc
 mūsu plūša, pēdējās

[Keplers] varēja no patē
 zināšanām unvarot
 rakstīt: "...". [Johannes] caur
 dabas gaitu ^{fu}

"Fu, kas caur dabas gaitu
 mūsu prāta alks

nēc tavas iekārtības gaitu,
 lai parādītu mūs caur
 savas dievuma gaitu,
 un tūlīt tev palīdz, Radi-
 tojs Dievs..."

"... tad tur pati plūstota
 laimības kaimiņa mandēta.

Tūlīt unā nav virs
 par 3. planētu uztības
 kaimiņa formulējumu,
 "kā proporcijas, kas pastā
 tria starp divu planētu
 virsotnes līniju, noteikt
 purvā daļu no tās
 vidējās attāluma, t.i.
 no sistēmas atstāšanas."

[Johannes Kepler] vār-
 dos: "

Laikums kosmoloģija
 un ikonogrāfija, un tās
 un kermeniskā kongruen-

celšanā ar tās ~~konstrukcijas~~
 iekārtības iekārtības

4) congruence, congruentia,
 lat. nosme, kā apgalvo Keplers,
 to pati, ko grieķu "harmonia",
 harmonica", un tās vārds li-
 tots saistītas nosme, sav-
 stāpju papildināšanā, ~~netā~~ sastāda
 vienā daļu ar pilnīgu lau-
 kuma vai kermeniskā vienību
 nepārkāpamos laukumos vai
 regulāros kermenis.

Tā drīzā ir laukums
 pārija vienam ar otru
 organizēt ornamentu.

Kā pirmā parāda
 vārdos tūlīt tās (elementi
 kā pē Timārija vai Heisen-
 berga, vai Netsch) un no 75
 sešbu "isplūstojo kon-
 gruenci", nepārkāpamos laukumos
 dimensijās. Pilnīga kongruence
 nodar ar kvadrātām / un

abiem, trijstūri un kvadrātā
 ir tādas pašas konstrukcijas
 galita rāstus. No trijstūra
 un kvadrāta kompleksi rodas
 daudzveidīgi rāsti, režģi,
 kas izplešas pa savj-
 āpoti deserti, no trijstūra un
 kvadrāta kļūst par sēstām
 un astoņstūrī un ~~heksāgonā~~
 un pārtipriekš pa ornā-
 mentālu parauli, uzņem
 šādas, atver, lai no
 smija simpliciālas vienmēr
 jaunās rozīmes varētu
 rest, kas pēc **Keplera**
 novāda uz reāl. st.

Postūra ~~stāvēs~~ no no-
 saulē figūru sakaitām.

Keplers nosauc reģionālo,
 jo vada šā: ar savj-
 para kongruencēm un
 šādēļ varam iztāt šā:

No kongruencēm rodas

harmonija šādos daudzveidīgs
 un naidīgā, kas var mē-
 sēt vēsā likumsakarīgu
 naidīgumu, kas izplešas
 plašā un turpinās šā:

Trijstūri ~~heksāgonā~~ caur
 ievāgām šādēļ an
 trijstūri un kvadrātu jaunu
 un vēl daudzpusīgu pil-
 ūts šā pat Pentagonā-
 doe dekāedram. **Keplers**

ed savu lauki šā no
 vācīm **Platona** ķermenim
 un trijstūrit **Archimēda**

ķermenim un uz viņa
 vajāgu ķermeņu stereō-
 etrijā, kas tad apraksta
 laukāņu izmēru koppleksu
 atmonu. Visas parādības
 rīstā šādēļ pirkpa
 tēt un izpausmē.

Keplers **Keplers** šā: tel-
 nā ir vēl tā: Otrajā
 Harmonijas grāmātā Kep-
 lers apraksta matemātiku,
 zinātnēm šā parstamo

"Keplera ķermenis", no
 komfom šā: **Ernst**

Bindeh turpinā: "Kā
Platona ķermenis ļauj ar

šā šā ~~no~~ šā šā šā
 šādēļ šā šā šā šā šā

Keplera apgalvojuma
 šā **Stauss** **Rengeringhausena**
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

Keplera geometrija un tā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

Keplera geometrijā šā
 šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā
 šā šā šā šā šā šā

šā šā šā šā šā šā

pamatformas visā daļā-
dājās, atspoguļojas pārveido-
šanās un rotāciju iespēja.

karstums
Kārtulu paraule un kārt-
ūģas (rasti) ^{pret} nekame
nefēdrami maraļs ledz
nefēdrami ledājam. Kār-
tulas vienas pašas pāveidās
afektatās un demonstratī,
tikai to izindotana humānā
tēlu (bēti) paraule ļauj lietot
kārtūģas un to attēlu spēku
pādot redzami. Kārtulas
ir struktūras un ornamentu
strukturā un kārtūģas.

4. STRUKTURELEMENTI

Strukturāls darbība alla
aptaisno savas prasības
tād, kad tā padara
sasvātomas savas ciktulas
un liumsanas, pēc kuru
objektu ir organizēt, lai no
tām varētu interpretēt attēlu
kā smu kārtūģas.

5) (pārskaidroj) strukturālo elementu
pētījumi gūf nosaukot, to,
kā izmācās, un strukturāli
liumi un liumneas in
strukturālo elementu ievēder at-
lēģas, kas tad eliot par sūni.
Tas var izpētīt sastikums
ķēmā, un tomēr var dot
izci droģa tāda veid:

Veids	Struktūra	Ķīmes
Parasme	liumi (kārtula)	kārtūģa
vārdība	liumi	ornaments
Atēlin veids	kārtūģa, secība	saturs
Ģeometris. figūra	Kohgrence, simetrija	nozīme
Toni, karmāns	intervāls, proporcija	apgalesjums
Bioloģiska forma	ritmi, sprūģumi	funcejs

galds ir tiesīgalds un nekas
varat. Galds ir galds, ir rasi-
tāmgalds, galds rastiņš, galds
parastīšanai, galds rasti-
dokumentu un liumi galdāšana
galds ir galds ērasi, ēdamgalds,
galds ir tāfele, ēdantāfele,
svētus galds. draugu galds
galds - alfors upurēm un
sacramentam.

Ir galds arvien ir galds
ar galds plati, parasti 4 es-
jam un tomēr kārtūģas mēru
citi galds, tāt, kam ir kārtūģas
nē, kārtūģas, ir tie nosaukoti
kā sime kaut kam citam.
Caur strukturālo darbību pa-
radigmālino attēdu stru-
ktūra tie maiņa.

no otras puses ir iespē-
jams mainīt strukturālo elemen-
tu, no kuriem galds iziet
veidē, lai caur to atvērto
interpretāciju kā simes. Ar to
strukturālo elementu iziet gan-

dris smu funkciju: dimensij,
lielums, iemēri, proporcija, mai-
stābu utt. kā arī materiāli,
apstādī, izstādījums vai ar
veidumi, stāvokli, stils utt.

ka attārs izmācās darb-
otāi kā ēdamgalds un
rastāmgalds kā diplomā-
tisko ceremoniju galds.

Trijstūris ir trijstūris,
ir vienādmals trijstūris, ir kā
ir smēt trijstūris, ir putgā ar
lidšģi vienādmals trij-
stūriem kongruences gāf.
Vienādmals trijstūru sadala
ar simetris dalģumu divos
taisņleņķa trijstūros. Ap-
gūsti: no 2 taisņleņķa trij-
stūriem rodas ķēra, jauno,
no diviņģas rodas vienģa,
no divģiņģas pilnģa, ķēro-
ģe un irģēti rada ķēroģi,
ķēroģe un irģēti, diģģ-
ģāģis vģģģģģ no tģģģģģ -

dēl-gars-prinēps, tērvēnība
(der Trinität).

Līdzīgs fenomens pē nakt-
līmī lauj' sevī tēpat notēkt
kā pē tēpat vai fologitron
figūrām. Līdzīgs fenomens
tēk pēnāt eaur dāzādā
veidā struktūrelementom.
Jēit atkal dotas parclēle
ar moderno fiziku. ~~Dotas~~
"Lēpēras teorija, ~~to pēpēlēs~~
kas var tēit aplēnēt"
(Einstein), Keizerbergs apgrēit
abrēdi un sarak, ka tēs,
ko vīn aplēno nosara
vīnā domāšanas un cēlī
n' izēpērosais, kas ved
uz teoriju.

5. FIGŪRA

Jau jōdā saerējuma ex-
jionums, ~~komplexu~~ ^{separētā} sarakstā
nosaidrosanas mēģinājums,
lauj' atbildēt, ka figūras
jēit kā regulārs daudzstēris
vīkstīta vīn, atvīkhol tē
no kvadrāta un lieluma sara-
vām; tā ka tēvī n' figūras
n' kvadrāta simbolī un nosaidro
tē kvadrāta eaur tē malom,
tē laukumom ^{un} no malom
garuma ~~saistapējā~~.

no vīnā datēšanas rodas
regulāri vīn' vīlētī daudz-
stēri (15. att.). Trijstēris, kvad-
rāt (un cēkst.), pēkstēris ir
elementārās figūras, no kurm
nārvērojuma un rotācijā
tā d' rodas vēstēri un
astor, stēri utt. Septi-

un daudzstēris atvīkhol no
n' jūmā hērtēšanas veidā
kā dāzādā lūmsarstē vīn-
mas.

Būvēt uz daudzstēra bēzes,
rodas milzēgs proporciju reper-
tuārs (16. att.), un ar daudz-
stēra malas klēst p' ar vīn
vīnū malu vai ar caur
p' ar vīnā apfomā notēkt
taisnotāri. Šī proporcijas kē
elementi jēvot tēvīnū kompo-
zērijā eaur savom struktūro-
lēpēn lūmsarstēn
kvadrāta, figūru, tēpat lūms-
sarstēn, lēdžā tē rotācijā
i' p' auromēi papildus nosānī,
lā palietu struktūralo
terminā, kur tē no figū-
frēktā' p' ar signifikēto
klēst.

Šēpa vīst no no ele-
mentārās daudzstēra, lauj'
rastē pavārojūmēn no tē
kvadrānēn un vīnē daudz-
stēri kā proporcionalu vīnā
garumvēstējā vīlētī) pakārtē-
jūmē. Pē tē radušēs
daudzstēri, un tē malu go-
rumis nosara lēnā
funkcijā. Vīn' trijstēris
un pēkstēris vīst jaunā
attēcā.

Taisnotāri no trijstēra
atbildēt attēcā 1:13 un
tas no pēkstēra seltā quā-
sumam 1:1,618. Proporcio-
nālais garumu pavārojūmē
taisnotāra attēcās p' ar
kas p' ar mērijā, bet gan ele-
mentārās ~~frēktā~~ frēktā
fārektā, zveidē lēdžā no
struktūralo kvalitātē, kas
no tē vīnā kvadrāta (sa-
rēstojuma) un no attēle

rozēmē rāda loku krā-
 ņību un gaismas spēku.
 Šeit viens norādījums uz
 elementārajām ģeometriskām
 figūru uztveri daļi, sm,
 kā tās sastopamas dabā
 (17 att.)?

Andrē Hermant sūnātā
 "Technique et Architecture",
 Parīzē (1964.) apraksta
 rasti par "Lugu un arhi-
 tēktūras ģeometriju" piemēri
 un platāny lapu ģeometrisku
 uztveri:

Lapas pamatelementi ir vā-
 nādsons trijstūris.
 Trijstūris rotē ap centrālo
 punktu, kas satur trijstūra
 malu $\frac{1}{2}$.

Pēc tam trijstūris ir rotē
 grūdas caur logaritmiškas
 spirāles līkni.

Rādusis sistēma ir simetriska.

"No arhitektūras varētu vēlē-
 ties, lai tā ar loksveidī-
 ņību ģeometrisku loksveidī-
 daudveidīgo savu nolasi
 bagātinātu un samieģtu kā
 dabā, "rakstīja H. Hermant,
 "Daba ir matemātiska, mūsu
 meistardarbi ir samana, a
 dabā... Līkumsraksti mūsu
 darbā ir matemātisks...
 Kad man jautāja kā tēloj-
 mles parstāsim, uztver or-
 namentu otrā... Jautā, lai ier-
 mēti, mēģinu šīs proporcijas
 ornamente savā ceļā
 (18 att.), jo tas pieder pie
 ornamentālajām renovēti-
 vām... kuru atslēga ir
 pati ģeometrija, viņi nosaka
 ģeometriju no gara, kas ir
 cilvēka un saistīts ar dabas
 līkumiem. "So, secinājums
 tādā izdarījā Le Corbusierē

savā gramatā Modulor.
 Tas kas līkās formās
 abstrakcija matemātiskā
 un ģeometrijs līkās ~~veidā~~
 notikā ar sešm šādām
 pārnainām, kas no tām
 organizē augšanas proces
 attēlus kā no ornamentim.

6. STRUKTŪRAS ORNAMENTS

Strukturornaments nav mīkls,
 vēsturiski definēts ornamenti,
 stilu analīzes loksveidī, at-
 stāšanās no objekta, lai padarītu
 iespējamus salīdzinotus traucē-
 jumus. Strukturornaments
 nav arī rotājums, piederums
 un loksveidī, kas tad atkal ir
 jaunveidojums loksveidī, lai
 to pašu reprezentētu, lai
 valīti caur pārpārkumu
 asmitotu.

Strukturornaments nav vi-
 nīgi reāla konkrētās
 notiktā formā racionālī
 piederētā intensībā. Tātad
 jēta tikai struktūra. Bet tas
 ir ornamenti un tādēļ izmanto
 strukturālo, reālo nosaukumu,
 lai kļūtu par smi.

Rerunējot: struktur orna-
 ments ir smi nējs, lai treš,
 "kaunē" izņemtu un inter-
 pretēt varētu. Strukturorna-
 ments ir tūris afus smes ele-
 mentus, strukturālo kā signifi-
 kātu un ornamente kā signifi-
 kātu, kas tad denotējas
 (denotēren - varbūt - idēnē)
 strukturālo loksveidī un
 konnotēren. Jā tas pati
 strukturornaments kļūst
 par signifikātu, kas pā-
 stāstas objektam, signifi-
 kātam, lai radītu jaunu

vienība, zīmi, mēts.

Citi izpaumi:
 no ģeometriski-matemātiskā,
 dabisku-organisko formu
 sakarības rodas savienojumu,
 vienas, secības, virsmas (līnija)
 vienas otrā, vienas ar otru,
 caurejoš, pārveidojošs sav-
 starpejo vairošs ar dekadē-
 tīvās, kumulācijas (ritma un
 sprādzuma, kontrasta un
 harmonijas), kas tad atkal
~~pacēlojumais~~, ar elementu sa-
 rīkojumu un organizāciju
 veido, kas norāda virpeju
 uz tās par zīmi; dzinības koks,
 u.c. šīs spēktu līnija vai
 arī punktus tapetu funkcijām
 formulē, kas ir ne ornamental
 raktuva un norāda
 uz to.

Monogramiskais ornaments
 pat ^{sevi} pati pati attēls, zīme
 kaut kam, kas no pati

attēlo formāla nosaukumus
 un par to nodrošina līniju.
 Ornaments ir tajā obligā,
 iekļauta vienība, aptverošā
 attēls, kas atspoguļo no vir-
 purģa kasots un kristāls
 no zemes garšas. Līdz ar to
 ornaments attēlot vārda jēga,
 sevi pati simbolizējošā,
 sevi pati izteicošā.

Indexikālais (indexi-
 kalibete) ornaments ir attēlu
 sistēma, kas atēst par zīmi,
 lai izveidoti un apņemti
 interpretējamas attēlas
 starp cilvēkiem un objektu.

Priekam caur strukturālo
 vārdzīmā rodas identifi-
 kācija, caur evalitātēm jē-
 dzinā (gada-vērtība) un mē-
 rīstības consq. saglabā nosmi.

Līdz ar to ornaments attēlot
 atēto un slāvēto vārda
 jēga.

! Simboliskais ornaments
 ir vienīgi un šīs izņēmuma
 zīme, zīme kaut kam, kas
 pilnīgi ārpus viņa pati
 stāv, ārpus tā, ko tas attēlo.
 Tas patā priekš kā cita,
 trešo, ~~attēl~~ nav nekā
 attēl (kopija), nēds norā-
 dījums, bet gan tīra vēl
 nosmīgais, kā astone
 lemmenāde ir zīme bezga-
 labai.

Jātaud vēl drīst apgai-
 mot ar salīdzinājuma
 frāzēm, tādēļ var būt
 tīnas subjektīva interpretācija,
 ko gūt vērtēt kā struk-
 turālas dublēs piemēru.

Monogramiskais ornaments apli-
 mē pati sevi, tādēļ kā ka-
 lēru kolonas, auštums,
 apjoms un proporcija, ko
 pati kā kolonas nosauka
 un pati pati kolona
 atēst. Nerīga transparēnce
 ir gotnie logi.

Indexikālais ornaments
 atklāj objektu ^{pašpatni} struktūras
 attēlas un objektus inter-
 pretējum, cilvēkiem. Tas vien-
 mēr pārdoš ~~uz~~ viltas, kur
 atšķirtas cita citu satiek,
 celojais un nēviā kopitel-
 vai ar kolonas šore

Latviskums un parē-
 gjumus simbolizē, ornaments
 attēlas pilnā vārpiņā reper-
 tuāri. Tas pati vērtējam, kad
 šīsa un jumts frontonā
 un drīzā viēnā un otri
 nostājas, viēns otru caur-

strāvo, p. noīsi ~~atras~~ or-
namento ~~is~~ mieds orna-
menti. Tas ir maistro or-
namenta un deķuālo
rastrure attiecīgās no objek-
ta un objekta. Attiecīgās
starp objekta un cilvēka
var ~~vīp~~ pirmorei pē-
tam restaurēt, kad ir s-
vāmas attiecīgās starp objekta
un objekta. Piemēram, kad
cilvēks ar struktūru un or-
namentu izmaidojās,
noit identifikācija, kas
izpaušas pūkumā vai
jaukumā un izraisa vāro.

Kad tūda ir ar lofs, sūka
sēri atšķirā ar oteru un
formā, ārpurē un ier-
purē caurstruktūri
gaisma un tumos kontā-
ls vāra ar oteru unā,
tad sūka vāra nā
sēra un lof nā lof, bet gan
ornamentu. 119.1

Ornamenti ir smes, kas
caur cilvēka arvien no
jauna ar smes tū apmēri
sē grozā, saka: tū struk-
turā, stā priekā kā cita
vai caur kā attiecīgo
novēda un no cita. Inter-
pretēt var tū cilvēka
no savas ierteres organiz-
kājā norājumā, no
pīredres, pīchāstā, no
savā rociāļā un
sāģedritācijā norāju-
mā un vērtēšanā veido-
tācijā norājumā, sēdēt
no savā spējā, notīstā
smes le. Nāstā un atīstā
simplisko kodu.

Tas pastāv tū.

Tas atārijā vārijā no
mums, mēstā domā

un rīstā, lūto atārijā pāda-
rīt par to, kas to grū-
tūt un ar var fat; mēstā
pōrijā salodā.

Citādi pāvot:

"Bērnība atārijā ir domā
un sūves stāvārijā, tas sūve,
notīstā nodot lūcijā
par cerārijā" Le Kōrijā.

